

Последњих година сведоци смо већег броја догађаја који показују колико се вехабизам са својом идеологијом проширио, првенствено на нашим просторима, а затим и по Европи, и на тај начин заокружио један простор који је детерминистички повезан. Упозорења која нам пристижу у последње време скоро са свих страна доказ су да опасност од терориста и овде постоји, те да је мрежа вехабија и исламских фундаменталиста све шира. Вехабијске заједнице као што су Горња Маоча и Бочиња служе као једна врста „безбедносног карантина“ за лица са међународних потерница, јер се ту склањају док им не дају нови идентитет, односно док им се не обезбеде лична документа БиХ. Такве вехабијске заједнице функционишу као врста војних формација са сопственим принципима безбедности где стражари са дугим цевима чувају заједницу. Иако већ дуги низ година бројни експерти за тероризам као и службе безбедности указују на опасност од ширења вехабијског покрета у БиХ, тамошње власти остају неме на указану опасност и безбедносне ризике којима на тај начин излажу грађане, те компромитују државу.

Горња Маоча одавно је већ позната као упориште лица са међународних потерница која се ту скривају. Не прате се токови новца, трансфери оружја као ни кретање вођа вехабијске заједнице. Они се несметано крећу по земљама у окружењу и у Европској унији. Шире учење и износе идеје које су потпуно радикалне и фундаменталистичке, те раде на дестабилизацији државног система. У вехабијским заједницама деца се не школују, а жене живе у полигамним заједницама. Својим изгледом подсећају на Арапе или Авганистанце. Јавна је тајна да у Сарајеву постоје такозване тајне патроле или „шеријатска полиција“ која растерује младе парове са њихових окупљалишта и на тај начин покушавају секуларним грађанима наметнути строга правила екстремног ислама, оптужујући их за недолично понашање супротно правилима Курана. Дакле, реч је о идеологији која свако понашање супротно Курану сматра противзаконитим. Следбеници инсистирају на дословној и буквалној интерпретацији Курана. Реч је о тумачењу ислама које и муслимане који другачије размишљају карактерише као невернике. Њихов екстремизам иде дотле да чак и својим мајкама прете због недоличног понашања, носе кратке панталоне, беле чарапе, кошуље без крагни и дуге браде без бркова, а другачији изглед и облачење осуђују и називају „немуслиманским“. У Босни се већ одавно осећа њихов галопирајући успон, где стварају чак и сопствену инфраструктуру џамија у којима

се заговара идеологија секте са циљем да се оснује и посебна верска заједница. Циљ је првенствено „враћање коренима“, како они то називају, што би значило конвертовање вере у ригидан режим, чији се поборници највише налазе међу милитантним или војним организацијама, спремним да сваког момента крену у свети рат (џихад).

Треба приметити да је изузетно тешко водити борбу против оваквих структура. Они не носе никакве исказнице које их сврставају у било коју групу,

поред тога скоро никада не иступају јавно, углавном се крећу у затвореним круговима. Генерално речено, користе ово мало јада од демократије у нашем друштву како би изнутра спроводили свој „план“ поробљавања Европе, а који је и описан у документу *Ал Каида 2020*

, у коме се дословно пропагира војно освајање Европе до 2020. године. Такав документ се може пронаћи и на интернету, то више није никаква тајна. У том смислу они су предузели и конкретне кораке у правцу радикализације постојећег муслиманског становништва и конвертовања што више хришћана у муслимане, и то управо ову радикалну форму. У организацији Активне исламске омладине у БиХ (*АИО*

), кажу да морају мењати људе, указивати им на њихово исламско порекло, јер се свако дете рађа у исламу

” само га родитељи, друштво и средина направе хришћанина, атеисту или жидова“

Одговор на питање ко су пријатељи, а ко непријатељи муслимана, активисти ове организације налазе у Курану и цитирају: „О, верници, за присне пријатеље узимајте само своје, остали вам пропаст желе. Једва чекају да мука допаднете. Мржња избија из њихових уста, још је горе оно што њихова прса крију.“ На ово додају и то да им „Алах налаже да се пристојно опходе према хришћанима и жидовима, како би их позвали у ислам“. Међутим, то не значи „пријатељевати“. Леп однос-да, пријатељи-не. „Алах каже и ово –ане пријатељујте са жидовима и хришћанима, они су једни другима пријатељи“, додају они.

[\[1\]](#)

Организација АИО основана је 1995. године и тада је бројала неколико стотина чланова,

док их је данас неколико хиљада, покривајући тако комплетан простор БиХ. И поред скоро свакодневних аларма и упозорења, институције у БиХ једноставно неће да пронађу методе ефикасне борбе против ових рушилаца државе, а све је евидентније да на томе раде само појединци. Европске земље, као и Америка, имају далеко моћније обавештајне системе него што је наш, па тероризам нађе пут до остварења својих циљева. Сетимо се само 11. септембра. Осврнимо се и на вехабијски скуп који је одржан у културном центру у Сарајеву, на којем је говорио и Нусрет Имамовић, неформални вођа вехабијског покрета у БиХ, који је јавно позвао на успостављање друштва уређеног на шеријатском праву и осврнуо се на нераскидиву везу ислама и политике. На скупу је

такође изнета следећа тврдња: „Секуларисти су, обзиром на то да су читаво време држали власт у својим рукама, преко власти и преко законодавства покушали да раздвоје шеријат од ислама. Они који знају шта је ислам, знају да је то немогућа ствар, јер оно што се одвоји од шеријата, неће се више звати исламом.“ Дакле, ради се о реалним претњама, које се нажалост као и остале чињенице о терористичкој мрежи стављају под тепих. То не треба да чуди ако се зна да су вехабије и дошле на наше просторе управо захваљујући владајућим бошњачким структурама у БиХ. Одред „Ел Муџахид“, основан је 1993. године по налогу Расима Делића, који је осуђен на срамотне три године затвора због пропуста да спречи или казни иживљавање одреда муџахедина над српским заробљеницима у Ливадама и Каменици 1995. године. Према обавештајним информацијама, око 1.500 војника је прошло кроз ову јединицу у БиХ. Унутар одреда деловали су арапски борци али су примали и босанске муслимане, који би пре ступања у одред морали проћи обуку и шеријатски курс. Чак и у Хашком трибуналу се расправљало о овом одреду и на 100 страна написан је извештај о муџахединима. Основни разлог њиховог доласка јесте помоћ „муслиманској браћи“, међутим позадина тога је формирање вехабијске државе у Европи. После рата, већина вехабија остала је да живи у Босни са уредним држављанствима и папирима БиХ. За већину злочина почињених над Србима, нико није одговарао, а злочинци се и даље слободно крећу спремајући се за будуће деловање.

Треба поменути и упозорење радикалног исламисте Омара Бакрија да су могући напади на Бугарску, Румунију, Србију (укључујући КиМ), БиХ, Албанију и Македонију, што се у суштини и поклапа са планом *Ал Каида 2020*. Међутим, вехабизам није више проблем само БиХ или Републике Српске која је увек прва на мети удара. Вехабизам одавно има своје корене, како у Србији – на Косову и у Санџаку – тако и у Црној Гори, Албанији и другим европским земљама. Међу њима се посебно истиче Аустрија. Према обавештајним подацима, вехабијама се у БиХ командује директно из Беча. Развој мреже трговине оружјем, под окриљем радикалних исламиста у главном граду Аустрије

обезбедио је приходе који су, по евиденцији

немачких и аустријских служби безбедности, премашили 35 милиона долара. Недавно је у Словенији отворена истрага о трансферима наоружања у којој је ухапшено преко 60 лица, која двадесет година учествују у мрежи трговине оружја која је диригована из Беча. Та јединствена дружина трговаца оружјем која је послужила као широка логистичка подршка изградњи велике и милитантне мреже радикалних исламиста и њихових организација своје присуство и деловање правдала је потребом да се „помогне жртвама рата“ у Босни и Херцеговини. Правни оквир свог деловања понудила је кроз Агенцију за помоћ земљама трећег света (*Third World Relief Agency, TWRA*). Ова агенција службено је почела сарађивати са владом БиХ 1992. године. Новац за набавку оружја ишао је преко Прве аустријске банка (*DieErsteBank*), од стране Саудијске Арабије, Ирана, Турске, Судана, Брунеја, Малезије и Пакистана. У септембру 1995. године, аустријска антитерористичка јединица упала је у просторије ове организације у Бечу и покупила сву документацију. Према аустријским истражним органима који су радили на овом случају, 350 милиона долара исламске земље донирале су исламском покрету у БиХ.

Са *TWRA* су директно повезивани поједини босански политичари као што су Алија Изетбеговић, који је 1993. године написао писмо *DieErsteBank* потврђујући да суданац El Fatih Hassanein

[\[2\]](#)

, који је уједно био и оснивач ове агенције, има пуно поверење босанских власти, затим Ирфан Љеваковић, за кога се верује да је био директно укључен у пројекат довођења 500 исламских плаћеника у БиХ под патронатом ове организације, те Хусеин Живаљ и Фарис Нанић као чланови управног одбора ове организације у којем је био и Хасан Ченгић. У једном интервјуу из 1994. године El Fatih Hassanein је рекао: „Босна на крају мора бити муслиманска, јер уколико се то не догоди, цели рат нема смисла. У БиХ треба

помоћи оном муслиманима који нису довољно религиозни да се пробуде. Углавном, ситуација још увек није добра и морамо пронаћи адекватне методе да проширимо правилно учење ислама у Босни“.

Сагледавајући све реалне аспекте и ослушкујући поруке којима смо скоро свакодневно изложени, можемо закључити да опасност од терориста на нашим просторима постоји, те да смо стекли скоро све услове за извођење неког терористичког напада. Дакле, први услов је операциони, тј. доступност оружја, а други и много важнији је мотивациони. А да би се неко мотивисао да изведе напад потребна је радикализација, промена идентитета, а ми смо на Балкану сведоци управо те промене, почевши од језика који је некада био српско-хрватски, док данас босански муслимани говоре неким другим језиком који зову „босанским“, а који су прогласили заједно са измишљеном нацијом – „Бошњацима“. При томе је за сваку озбиљнију акцију власти неопходно разумети међусобни однос исламских заједница, њихову дубоку солидарност, те њихове родбинске и персоналне везе као и изворе из којих се финансирају. Потребно је обезбедити надзор над трансфером људи из света радикалних верских идеологија и надзор над изворима финансирања, јер само на тај начин могуће је обезбедити мир.

---

[1] <http://www.bhdani.com/arhiva/72/tekst172.htm>, дана 8. 10. 2012. године.

[2] Са деловањем Ал каиде често се помињала хуманитарна организација TWRA, чији је утемељитељ El Fatih Hassanein из Судана, некадашњи студент медицине у Сарајеву. El Fatih био је блиско повезан са Алијом Изетбеговићем као и са шеиком Омаром Абдулом Рахманом, човеком који је осуђен за организацију напада на Светски трговински центар 1993. године.